

De evacuatie.

Vrydagmorgen 4 uur schrok ik wakker en hoorde gezoem en geratāl. Ik dacht eerst dat het onweerde, maar later ontdekte ik, dat er honderden Duitsche vliegtuigen overkwamen. 's Middags werd er gezegd, dat Tiel geëvacueerd zou worden, maar de Burgerwacht reed al gauw door de stad en vertelde dat Tiel vandaag en morgen nog niet geëvacueerd zou worden. Zaterdagmiddag kwam mynheer Straatman allerlei papieren brengen voor de evacuatie. Ik was met myn Moeder al druk aan het pakken. Zondagmorgen was het nogal kalm, maar des middags: iedereen kocht koffers, pakte dekens in en bond alles op fietsen, motors, enz.

Maandagmorgen om half vier was ik al aan het aankleeden of liever ik deed myn jurk aan, want ik was met myn onderkleeren aan naar bed gegga. Eerst dachten we dat we naar Dordrecht moesten, maar dat bleek niet waar te zyn. Toen we over de Diefdyk waren kwam er weer een vliegtuig aan. We moesten dekking zoeken tegen een schuurdeur en een halve meter voor ons sloeg een kogel in den grond. Toen reden we verder. Ik was met myn Vader en myn broer met de fiets gegaan en myn Moeder met Errie in een aoto.

Toen we vlak by Vianen waren hoorden we luchtalarm, we zochten dekking maar er kwamen soldaten die zeiden dat we door moesten ryden. De brug by Vianen was gebombardeerd, maar gelukkig niet geraakt. Toen we eindelyk, na nog vaak in de brandnetels te hebben gelegen, in Gouda aankwamen, stond myn Moeder onder aan de dyk.

We waren by heel aardige menschen. Wy zyn direct toen we brood gegeten hadden en de bedden waren opgemaakt naar bed gegaan. De volgende morgen moesten we weer om vier uur uit bed. We moesten naar Alphen aan de Ryn, toen we daar aankwamen werden we in scholen gebracht, vanwaar we by groepjes naar onze kwartieren werden gebracht. Dinsdag was er een uur luchtalarm. Eindelyk Dinsdagavondom kwart voor acht was de vrede gesloten. 's Woensdag bleven we nog in Alphen en Donderdags zyn we weer naar huis gegaan. In de tuin liepen alle beesten, kippen, duiven en het konyn los. De perken waren omgespit, de bloemen opgegeten, kortom het was een ~~ruine~~ ruine. Een paar dagen bleven we nog thuis, toen moesten we weer naar school.

T I E L , 12 Juni 1940

Gerrie van G E S S E L .
